

PREBRAL SEM DOBRO KNJIGO!

ROJENI ZA VEČNO ŽIVLJENJE – Chiara Corbella Petrillo in njena zgodba;

Simone Troisi in Cristiana Paccini; Drožina – Ljubljana 2015

Chiara Corbella Petrillo, izredna mlada ženska, žena in mati, je nagovorila vso Italijo - sedaj pa se njena življenjska zgodba širi v svet - s svojim brezkompromisnim življenjem za Boga in za bližnjega. Umrla je stara 28 let 13. junija 2012 zaradi karcinoma na jeziku, ki so ga odkrili, ko je bila v petem mesecu nosečnosti. Zavrnila je agresivno in za otroka pod njenim srcem smrtno nevarno kemoterapijo in se prepustila Božji milosti. Izrekla je svoj "zgodí se" in to z veseljem in v miru.

Kljub izrednosti tega dejanja, pa je bilo le to samo vrh življenja podarjenega Bogu, možu Enricu in otrokom. Rodila je hčerko in dva sina. Maria Grazia Letizia je še isti dan odšla v nebesa, tudi Davide Giovanni je živel samo 38 minut. A Chiara in Enrico kljub preizkušnjam nista obupovala, nasprotno, z veliko

hvaležnostjo Bogu sta sprejela prva dva otroka, pa čeprav sta jima bila podarjena samo za kratek čas. Tudi tretjega sta se močno veselila in za vsako ceno sta mu hotela omogočiti da živi. Danes Francesco živi iz daritve svojih staršev, predvsem mame Chiare Corbella Petrillo.

Pred smrtjo je Enrice vprašal svojo ženo: "Je ta križ resnično sladek?" Odgovorila je: "Da, Enrico, zelo sladek." in s tem potrdila upanje vseh tistih, ki zaupamo v Jezusa Kristusa in njegove besede: "Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko."

Več o Chiari Corbella Petrillo lahko preberete v italijanščini na:

<http://www.chiaracorbella Petrillo.it/>

Tako je zapisano na strani:

<http://www.fejstbog.si/index.php/da-bi-bil-svet-bolj-svet/282-chiara-corbella-petrillo>

Predstavitev knjige in avtorjev na strani:

<http://www.druzina.si/ICD/spletnastran.nsf/clanek/%C2%BBvse-kar-se-nam-v-zivljenju-zgodi-je-milost%C2%AB>

NEKAJ MISLI IZ KNJIGE:

st.26: Tako kot za duhovniško in redovniško življenje je tudi za poroko potrebna poklicanost. Ni dovolj, da sledimo naravnim nagibom, ampak moramo odgovoriti na poseben božji klic. ... tudi v zakonu lahko postanemo sveti. Vendar moramo ljubiti drug drugega, tako kot je Jezus ljubil Cerkev: globoko in brez pridržkov.

V zakonu velja logika križa: do konca se darovati: do konca se darovati ljubljenu, ne da bi karkoli pričakovali v zameno. Ljubezen je zahtevna. Zakon je zahteven. Če ne zmorem zadostiti tem pogojem, ni več poklic, ampak le medsebojno prenašanje do smrti.

V zakonski duhovnosti, ki ni nekaj drugorazrednega, ampak pristno poslanstvo, smo poklicani k svetosti, od katere sta odvisna naša sreča in osebna uresničitev. ... 'Če se počutiš ljubljenega, zmoreš

vse. Če si izkusil Njegovo ljubezen, greš lahko tudi skozi ogenj. Vse zmoreva zato, ker naju ta ljubezen ni nikoli razočarala, ampak naju je vedno znova presenečala.'

st. 50: 'Vsem, ki so kdaj izgubile otroka, bi rada povedala tole: postale smo matere, kar je velik dar. Za koliko časa – mesec, dva ali nekaj ur – ni pomembno. Najpomembnejše je, da smo to milost prejele... in tega ni mogoče izbrisati.'

st.51: 'Življenje je božji dar, ki ga je treba sprejeti takšnega, kakršen je. Ljudje nismo to zaredi zdravja, dala, premoženja in ugleda, ampak zaradi ljubezni. Samo ta je potrebna.' Vito

st. 98: Molitev: 'Mama je za otroka nepogrešljiva prvih devet mesecev nosečnosti, nujno potrebna v prvih mesecih življenja močno zaželeno v prvih desetih letih. Upam, da bom to doživela, vendar mi pomagaj, da se čim bolj odrežem vsaj danes.' V skrbi za druge je čisto pozabila nase.

st. 100: boj trpeče: ' Rada bi normalno živela. ... Najbrž sem se v slepi ulici res znašla samo zaradi te presnete želje po normalnosti. Rada bi bila neodvisna kakor drugi, pa še lastnega sine ne morem držati v naročju. Le zakaj moram po tej poti? ... Nisem se še pošteno razjezila na Boga, čeprav ga že sprašujem, kaj bi še rad od mene.'

st. 112: po diagnozi – neozdravljivo bolna: Za roko jo je pospremil v bolniško kapelo in ji tam povedal vse, ne da bi izrekel besede. Objela sta se pred Gospodom in si obnovila poročne zaobljube. 'Samo tega mi ne povej, koliko časa mi je še ostalo, ker želim živeti le za ta trenutek.'

st. 113: Če drži trditev, da se spreminjamo v to, kar ljubimo – in Chiara je Jezus globoko ljubila – je v teh zadnjih preizkušnjah postajala vedno bolj podobna svojemu Učitelju.

st. 114: '... ne trudim se več razumeti, drugače bi znorela. Zdaj sem mirna. Živim vsak dan sproti. On ve, kaj počne, in me še nikoli ni razočaral. Razumela bom kasneje.' ...Zdržim lahko, če gledam vsak dan sproti... 'Bog daje milost za vsak dan, le prostor moramo narediti zanj.'

st. 116: ... molila je za druge, za preproste stvari, za konkretne potrebe in se zahvaljevala

st. 118: ... nista bila jezna na Boga. Od njega sta prejemale mir in tolažbo. 'Boga najdemo v mesu, preluknjanim od žebeljev, v človeku, ki visi na križu.... Midva sva v trpljenju videla ples, po katerem te Bog vabi, da zapešeš z njim. Če povabilo sprejmeš, najdeš v njem tudi mir in veselje.'

Prosila sta ga za milost, da bi živela samo tisti trenutek. Drugače bi se jima zmešalo. Če sta se spominjala preteklosti, ju je prevzemala melanholija, če pa sta mislila na prihodnost, ju je hromil strah pred neznanim. 'Preteklost prepuščava Božjemu usmiljenju, sedanjost njegovo milosti, prihodnost pa previdnosti. ... Gospoda prosiva za dar milosti in on najino molitev uslišuje, zato naju križ ne zlomi. Milost nama omogoča, da ga vsako jutro vzameva in neseva do večera. Tako kot Peter, ki je hodil po razburkani vodo, dokler je gledal Jezusa.'

st. 122: zaupanje Mariji: 'ni ne preteklosti ne prihodnosti; edina gotovost je sedanji trenutek in dejstvo, da bomo umrli. Ona nam daje zgled, kako naj gradimo svoje življenje – na Božji besedi.'

st. 127: Zanju je bilo najpomembnejše ostati v Božji bližini in živeti svojo preizkušnjo skupaj z Gospodom. ...

Svojo ženo je tako ljubil, da bi rade volje prevzel njeno mesto.

st. 132: po izbiranju sladoleda ... 'če brez ceremonij sprejemaš, kar ti dajo, ugotoviš, da je to še najboljše zate.'

st.133: 'Ljubezen ni prilaščanje in namen zakona je osrečiti drugega.'

VESEL BOM VSAKEGA MNENJA: zu.kalobje@siol.net (Peter)